

שאלות הנוגע לג' הימים יום טוב - שיעור 910

- I. להגיע נר אל נר לעשות אבוקה בהבדלה בליל יו"ט שבמוצ"ש מותר דהוי פסיק רישא דלא ניחא ליה כלל על נימס החלב (אג"מ ה - כ - ל)
- II. עדשות מגע רכות (soft contact lenses) להשרותם במים בשבת ויום טוב - עיין בקובץ תשובות (ה - כ"ו) מפסקי רב אלישיב דיש לאסור משום איסור כיבוס אלא היה מקום להתיר אם היו רוחצים העדשים מגע לפנות ערב שבת ואחר כך להשרותם במים בשבת כדי שלא יתקלקלו אמנם בג' ימים יו"ט צריך עצה אחרת ואבאר
- III. שימוש בקוסמטיקה - עיין באג"מ (ה - כ"ז) שרק אלו בלי שמנונית ואינה מתקיימת וגם אין איסור ממרח מותרים
- IV. הסרת שעווה מהפמוט של המנורה ביו"ט יש להתיר לנקות את הפמוט בסכין משעווה כדי להניח נר חדש ביו"ט משום דרובו המתירים עיין בשו"ת באר משה (ה - ק"ל) ושש"כ (י"ג - סעיף מ"ג) ושכן היה בחי"א (כלל ז"ג - ז) וכן דעת המ"ב והט"ז ופמ"ג וגם יש להצטרף דעת הגרע"א (צהערות לט"ז סק"ז הגדפס דפי השו"ע - זסוס"י ת"ק) דהדלקת נרות חשיב לצורך אוכל נפש ולצורך אוכל נפש הותר טלטול מוקצה (תק"ט - ז) ועיין בשיעור 154
- V. מאכלי חלב בשבועות
- (א) בזמנינו ראוי להמתין שש שעות בין אכילת גבינה צהובה לאכילת בשר ואפילו לבשר עוף (הליכות שלמה דף שפ"ג)
- (ב) מי שאינו יכול לאכול דבר חלבי בלא לקיחת התרופה Lactaid אסור לקחתו דאין מתירין איסור דרבנן לקיים מנהג ישראל
- (ג) אם יש חיוב לאכול מאכלי בשר ביום טוב ובשבת - עיין ברמב"ם (יום טוב ו - י"ז - י"ח) דכתב לאנשים אין שמחה אלא בבשר ואין שמחה אלא ביין והקשה על זה הבית יוסף (תקכ"ט) מפסחים (ק"ט). דעכשיו שאין בית המקדש קיים אין שמחה אלא ביין שנאמר ויין ישמח לבב אנוש ותירץ הים של שלמה (זי"ג - ז) סימן ה) דעכשיו אינו יוצא ידי חובת שמחה אלא כשישתה יין גם כן ועיין בהר"ן (רי"ג פרק ד' דסוכה) שלא אמרו אין שמחה אלא בבשר אלא למצוה מן המובחר וגם השאגת אריה (סימן ס"ה) כתב דשמחה נודגת מן התורה גם בזמן הזה אפילו בשאר שמחות חוץ מן בשר חולין והשו"ע הרב (תקכ"ט - ז) כתב שאין חיוב לאכול בשר ביום טוב מ"מ יש מצוה קיומית וכ"כ המ"ב (תקכ"ט - סקי"ח)
- (ד) טשיז-קייק מברכים עליו מזונות רק אם יש חשיבות בהמזונות אבל אם הוא רקיק דק דק שאינו מתכוין אלא להגבינה מברכין עליו שהכל (חוברת ה' לתורה והוראה בשם רב משה)
- (ה) אפיית מזונות חלבי בתנור בשרי שאינו בן יומו (שו"ע יו"ד ז"ג - ה) ועיין באג"מ (ה - מ' וס' וצ"ד ג - סימן י) דאין להתיר לבשל תבשיל בשר ותבשיל חלב מגולין אף בזה אחר זה לזמן מרובה אם הזיע המחכת משניהם ובדיעבד כיון שהוא ספק אם הזיע כלל אין לאסור אם היה אחר המעל"ע דהבליעה היא נו"ט לפגם ועל הבעיץ יש ספק ספיקא להתירא שמא לא היה זיעה כלל ואף אם היה זיעה שמא נפלו רק טפות שאיכא ששים נגדם ועוד באוכלין יבשים ממש אין מזיעים וברור שהוא מותר ולמעשה בודאי הזיעו יש להחמיר אבל בסתמא אין לחוש לשמא הזיעו בדברים יבשים ומותר בזה אחר זה וצ"ע (ועיין בבדי השלחן ז"ג צ"א אוריס 214 - 211)
- VI. יום טוב שני של שבועות דעת היד המלך דהוא קל יותר מכל יומים טובים כיון שאין בו ספק מאחר שנמנה חמישים יום מפסח ולכן התיר לכתוב בו גט במקום עגונה אמנם עיין בשו"ת חת"ס (קמ"ה) שכתב שהוא יותר חמור מאחר דאין הוא מצד הספק אלא מתקנה ודאית והוא כשאר יום טוב שני ואין כותבין גט לאגונה
- VII. להתפלל ולקדש קודם הלילה בליל ב' דשבועות
- (א) עיין בט"ז (תז"ד - ה) ובפמ"ג (מ"ז - ה) ובמ"ב (סק"ב) דמאחרין להתפלל ערבית בכניסת חג השבועות בצאת הכוכבים כדי שיהיו ימי הספירה מ"ט יום תמימות עיין בשיעור 429 (א-II)
- (ב) איברא בשו"ת התעוררות תשובה (ז - ז"ו) כתב דדין תמימות מקיים עד זמן קבלת תוספות יו"ט שגם ביו"ט מצוה להוסיף מחול על הקודש לכן יכול להתפלל ולקדש קודם הלילה והמנהג שלא להתפלל קודם צאת משום דנוהג שאינם ישינם כל הלילה ואם יתפללו קודם הלילה צריכים לחזור ולקרוא ק"ש וכיון שאינם קוראים בלילה זה ק"ש שעל המטה חיישינן שישכחו מלקרוא ק"ש בזמנו וכן כתב הליקוטי מהרי"ח וטעם זה

שייך רק בליל ראשון ולא בשני ואין לומר דיש להחמיר גם בליל שני משום זלזול יום טוב שני דזלזול שייך רק על מצות ואיסורי החג ולא על תמימות שאינו דין בהחג עצמו

ג) גם אין לחוש לזלזול יום טוב ראשון אם מקבל יו"ט ומתפלל מעריב ועושה קידוש קודם הלילה (שו"ת שבט הלוי ה - קי"ט) והשו"ת מנחת יצחק (י - מ"ב) מחדש יותר דגם בימים אחרונים של פסח וסוכות ושני ימים טובים של ראש השנה ואפילו יו"ט ב' של שבועות שפיר יש להקל לקדש מבעוד יום דבקידוש אין מפסיק קדושה ואינו דומה להבדלה דמפריש בין קדושת שבת לקדושת יום טוב כ"כ בשם הכתב סופר דאפילו מיו"ט ראשון לשני יש לקדש אחר פלג המנחה ויש חולקין בסתם יו"ט שני אבל ביו"ט ראשון לשבת מותר ועיין בכה"ל (תרל"ט ד"ה ולא יאכל) דבליל ב' דסוכות יכול להתפלל ולקדש מבע"י קצת ולאכול אחר צאת אמנם הכף החיים (אות ז"ן) חלק עליו דהכל אחר צאת ועיין בכה"ל (תקכ"ט ד"ה צי"ט) שאין להחמיר מלאכול בשבת שלש סעודות קודם הזמן כדי שיאכל ליל ב' בתיאבון

VIII. בעניני שבועות ויום טוב

- א) יש שנוהגים למנוע מתשמיש המטה ג' ימים קודם יום שבועות סמך למה שכתב והיו נכונים לשלשת ימים אל תגשו אל אשה מיהו לפי דברי האר"י ז"ל אינו אסור הזיווג רק לילי שבועות אם לא בליל טבילתה אבל למי שיצרן תוקפו ובא לידי הרהור שרי אפילו בליל ראשון (כף החיים תל"ד - י"ד) וחוזר אח"כ ללימודו בבית המדרש או יפסיק מלימודו כשעה לפני אור היום (נטעי גבריאל דף ק"ז)
- ב) נשים לא יאמרו סדר תיקון ליל שבועות כי הלומדים נחשבין שושבינין להקב"ה ואין ראוי להשתמש במעלה זו רק הזכרים (רב פעלים הובא בנטעי גבריאל דף קי"ז) אמנם הנשים הנוהגין לספור העומר יכולות לומר התנ"ך או דבר אחר (כף החיים תל"ז - ס)
- ג) מי שרוצה לחזור ממנהג להיות ער בליל שבועות צריך התרת נדרים לפני שלשה ואם אינו רוצה להיות ער רק בשנה זו אין צריך התרה (שו"ת זרע אמת ה - ט"ה)
- ד) הנוהג בשעת הלימוד לשתות כוסות משקה במשך הלילה יש אומרים (אבן העזר) שנכון לכיין בתחילת השתיה לפטור הברכה כל זמן שלא הסיח דעתו ואינו עובר שיעור עיכול כמו בד' כוסות ליל פסח מ"מ אפשר יותר טוב לכיין לשתות רק כוס אחד ולברך עליה בכל פעם תחלה וסוף (כה"ל ק"ט - ד"ה אחר) וד' כוסות שאני דהם שתיית מצוה ואפשר יש עצה למצוץ מתיקה בינתיים
- ה) מי שילך לישן אחר עלות השחר יש לו לקרות קריאת שמע של שחרית בתנאי ויכוין אם לא יעבור זמן ק"ש כשיקרא עוד פעם אינו מכוין לצאת בקריאה הקודם ואין סומכין על העמדת שומר דקריאת שמע מן התורה
- ו) מי שהיה ישן ביום ובלילה שלאחריו היה ניעור כל הלילה לכו"ע צריך לברך ברכת התורה (מ"ב מ"ז - כ"ח כרעק"א) ועוד אם יכוון ביום שלפניו בשעת ברכת התורה שאינו רוצה לפטור עצמו רק עד יום המחרת אז יוכל לברך (שו"ת קרן לדוד ג"ט) וה"ה בברכת אלקי נשמה ויש לצרף לכל זה הפוסקים דבניעור כל הלילה צריך לברך

IX. עוד דינים

- א) ניעור בליל שבועות ובדעתו לשתות מפעם לפעם במשך הלילה אם כוין בפירוש בברכת שהכל לפני השתיה הראשונה לפטור בה כל השתיות אינו מברך שנית אך עדיף שיברך בורא נפשות ויחזור לברך שהכל על כל שתיה אך מעיקר הדין נוהגין כבעל אבן העזר שהביא משו"ת הרמב"ם (קט"ט) שאפילו אם פסק כל היום כולו א"צ לחזור ולברך ודלא כהמג"א (קפ"ד - ט) דתלוי בזמן העיכול וכן משמע מהמ"ב (קפ"ד - י"ז) דאין צריך לברך ברכה אחרונה ועוד ברכה ראשונה מ"מ צ"ע ואבאר
- ב) למי שלפי טבעו אם יהיה ניעור בלילה ישתבש עליו עי"ז כל סדר היום שלאחריו מ"מ כיון שכן מנהג הלומדים בכל המקומות ואם ינהג לישון אולי יחשב הדבר בעיני בניו ובני ביתו כקלות ולכן עליו להשתדל לקיים המנהג ישראל לנער כל הלילה (הליכות שלמה י"ג - ג)
- ג) מי שהיה ניעור כל הלילה לא יברך על נטילת ידים אלא אם כן עשה צרכיו (מ"ב ז - ל) ואפילו אם נגע במקומות המכוסים לא יברך (אשי ישראל ז - ט"ט ע"ש)
- ד) אם ישן בערב החג שינת קבע על מטתו דהיינו חצי שעה מברך ברכת התורה בבוקר אפילו אם שינתו ביום היתה בבגדיו (מ"ב תל"ד - כ"ח) ובאשי ישראל (ו - הטה ע"ה) ודלא כהחזו"א דאינו מברך
- ה) אם לא ישן בערב החג אע"פ שאינו מברך ברכת התורה מפני הספק מ"מ מותר בלימוד אף משעלה עמוד השחר (מנחת שלמה ה - ה"ב - ה) דלא מצינו שיאמרו חז"ל שאסור לעשות מצוה בלא ברכה כמו לענין ברכת הנהנין וכ"ש לענין לימוד התורה (ע"ש ה - י"ח - ט)
- ו) דג וגבינה נהג רב ש.ז. אויערבאך שלא לאכלם יחד אמנם לאחרים התיר שאין מנהג זה

ז) מי שאינו בטוח שלא יטרד בתפילתו מוטב שישן קצת או ישכב כל הלילה ולא יקרא ק"ש ותפילה כשהוא מנמנם (מבקשי תורה בשם פלא יועץ קפ"ה) וכף החיים (סק"ח) ח) להעמיד נר נשמה ערב שבועות שידליק 48 שעות ליזכור כדי שלא יעבור על חשש נר בטלה לכאורה אין זה מנהג ישראל ואבאר

ט) אין לומר הפסוק שבע שבתות תמימות תהיינה בתוך נוסח לשם יחוד בליל מ"ט לעומר דשוב לא יוכל אחר כך לחזור ולמנות בברכה (כף החיים תפ"ט - ז) ויש חולקין ואבאר

י) בענין אמירת סדר הלימוד הנקבע בתיקון ליל שבועות עיין בשיעור 659 (י-1)

יא) עמידה לקריאת עשרת הדברות בחג השבועות עיין בשו"ת יחיה דעת (ח - כ"ט) שהביא דעת הרמב"ם (כתשובה מ"ו) דראוי לגעור בהם לפי שמעשה זה מדרכי המינים הוא שאומרים שיש יתרון לעשרת הדברות על שאר פרשיות התורה ועיין בברכות (י"ג-3) שבקשו חז"ל לקבוע לומר פרשת עשרת הדברות בבתי כנסיות בכל יום ויום ולמה לא קבעו מפני תרעומת המינים עיין באג"מ (ד - כ"ג) שכתב דכיון שנהגו לעמוד גם בשירת הים רואין שאיכא עוד דברים שעומדים ועוד דאף שאפשר לחוש לתרעומת המינים בסברא בעלמא אין להקפיד בשביל זה כל זמן שלא אירע שהמינים יטעו את הע"ה לומר כן כמו שהיה בברכות (י"ג-3)

X. ההשקפות

א) שבועות הוא זמן מחילת עוונות גם בזמן הזה עיין במדרש רבה (ש"ס ד - ד) דאמר להן הקב"ה מכיון שקיבלתם עליכם עול התורה מעלה אני עליכם כאילו לא חטאתם מימכם וכ"כ הרוקח (ר"ה) שאף בזה"ז בכל חג עצרת שמקבלין עליהם עול התורה נמחלין כל עוונותיהם ובשם שיחות חיים מרב נ"ח איינפלד הביא מהשל"ה דשבועות הוא יום הדין על ביטול תורה וזה טעם המנהג לעסוק בתורה בליל החג כדי להכין עצמו לזכות למחילת עוונות ובפרט העוונות של ביטול תורה (עיין בספר מבקשי תורה תשל"ג)

ב) להכיר שיש ה' יתברך ולהכיר חסדו הגדולה ולאהבתו - אמרו חז"ל ראתה שפחה על הים מה שלא ראה יחזקאל בן בוזי במעשה המרכבה שהיא ראתה רכב יורד מן השמים ובתוכו פה של פר ויורד להציל קהל ישראל מיד המצריים ואמרה השפחה זה קלי ומה שראתה בודאי לא היה ה' מ"מ היא מבינה באמונה שלימה שיש אלוקות וזה עיקר תכלית הבריאה

ג) כל אחד יכול ליגיע למדרגה גדולה עיין בדרש משה (דף ק"י) דיש לפרשת במדבר שייכות גדול לשבועות שהיא להוציא מאלה שמתרשלין ללמוד בחשבם שלא יגיעו למדרגה גדולה בתורה ולכן נאמר ענין המנין בלשון שאו שבזה מתנשאים כל אחד ממדרגתו בראותו שהוא שוה לימנות אותו בהמספר ממש של הגדול ששניהם נמנים רק לאחד א"כ גם הוא יכול לבוא למדרגה הגדולה וכל אחד ואחד לפי כחו ולפי כשרונו לעבוד את ה' בשמחה ובאהבה גדולה

ד) ובו תדבקו עיין בדרש משה (ז - דף ע"ג) דאחר שירד משה שאל השטן מהקב"ה היכן התורה ונראה שהשטן טען שכיון שקשה לבני אדם לקיים הז' מצות איך יתן התורה להם אמר ליה הקב"ה איכא אנשים שיכולין לקבל התורה לך אצל בן עמרם ושם תראה הנהגה ע"פ התורה וממנו ילמדו כל ישראל ולא רצה משה בענוונתו להתפאר שהוא יכול לזכות בתורה ובמצות אמר לו הקב"ה כי רק בזה שאינו סובר שהוא ראוי יכול לזכות לתורה ומצות ובשביל זה היה זוכה לגדלות ונקרא ע"ז משה עבדי ואף דהאמת שצריך ענוה להשגת התורה ולהיות מרביץ תורה בישראל מ"מ צריך גם לגלות זה ולכן אמר ה' למשה בדאי אתה ואבאר

ה) היוצא מדברינו דיש ד' עיקרים לדעת (כ) אהבת ה' ותורתו (כ) השתדלות לגדלות לפי כחינו (ג) לדבוק לתלמוד חכם שהוא עבד ה' (ג) ודליל שבועות יהיה ליל של הכנות וקבלות ללימוד התורה ולמידות טובות ובזכות זה נזכה למחילת עוונותינו ולביאת המשיח בב"א

XI. השתמשות בתנורים שלנו ביו"ט

עיין בשיעור 714 (www.SeeTorah.com) חג שמח